

W związku z licznymi zapytaniem, a nawet próbami podejmowania już teraz działań prawnych np. wnoszenia odwołań/pozwów do sądów powszechnych związanych z ustawą z dnia 16 grudnia 2016r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 30.12.2016 r., poz. 2270), tzw. ustawa "dezubekizacyjna", SEiRP ZG informuje zainteresowanych, że:

1. Rozpoczęcie indywidualnej drogi sądowej jest możliwe nie wcześniej niż po otrzymaniu decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno Rentowego MSWiA stanowiącej o zmniejszeniu emerytury/renty. W decyzji tej znajdzie się pouczenie o możliwości jej zaskarżenia (w jakim terminie i do jakiego sądu).
2. Zgodnie z tym pouczeniem, według stanu na dzień dzisiejszy, emeryt/rencista będzie mógł wnieść odwołanie od ww. decyzji do Sądu Okręgowego - Wydziału Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem Dyrektora ZER MSWiA. Nie ponosimy przy tym żadnych kosztów z tym związanych. Nie wiemy jednak jak strukturę organizacyjną sądów powszechnych ukształtuje, w niedalekiej przyszłości, zapowiadana przez Ministra Sprawiedliwości reforma sądownictwa.

Pamiętajmy!

- jeśli odwołanie wysyłamy pocztą, koniecznie zrobmy to listem poleconym za potwierdzeniem odbioru,
- jeśli odwołanie składamy osobiście w ZER, powinniśmy mieć drugą kopię odwołania, na której przyjmujący pracownik pieczęcią i podpisem potwierdza nam jego złożenie.

1. Wyrok sądu I instancji może być dwojaki:
 - a. sąd może uznać że zmniejszenie emerytury/renty było bezprawne. W takiej sytuacji ZER MSWiA może wnieść apelację do sądu II instancji i zapewne to zrobi.
 - b. sąd może uznać, że zmniejszenie emerytury/renty było zgodne z prawem. W tej sytuacji emeryt/rencista może wnieść apelację do sądu II instancji. Wniesienie apelacji jest bezpłatne.

Ważne ! Aby wnieść skutecznie apelację, należy uzyskać wyrok wraz z uzasadnieniem z Sądu Okręgowego. Wniosek o wyrok wraz z uzasadnieniem wnosimy do Sądu w ciągu 7

dni od dnia ogłoszenia wyroku./art. 328 kpc/

1. Wyrok sądu II instancji może być, podobnie jak I instancji, dwojaki:
 - a. sąd może uznać, że emerytura/renta była obniżona bezprawnie i należy ją przywrócić do poprzedniej wysokości. Wyrok sądu II instancji jest prawomocny co oznacza, że nie można go zaskarżyć. W tej sytuacji należy się zwrócić do ZER MSWiA o wypłatę zaległych świadczeń wraz z odsetkami.
 - b. sąd może uznać, że emerytura/renta była obniżona zgodnie z prawem. Wyrok taki staje się natychmiast prawomocny i nie podlega już zaskarżeniu.
 - c. wniosek o wyrok wraz z uzasadnieniem wnosimy do sądu II instancji w ciągu 7 dni od dnia ogłoszenia wyroku./art. 328 kpc/

Ważne! Od wyroku sądu II instancji przysługuje jeszcze środek nadzwyczajny w postaci skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego. Skargę kasacyjną można wnieść w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania wyroku tego sądu wraz z uzasadnieniem. Skarga kasacyjna musi być sporządzona przez adwokata lub radcę prawnego. Nie wstrzymuje ona jednak wykonania wyroku prawomocnego sądu II instancji.

5. W sytuacji opisanej w 4b emeryt/rencista będzie mógł wnieść indywidualną skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu. Na wniesienie takiej skargi mamy 6 miesięcy od dnia wydania wyroku sądu II instancji lub wydania wyroku przez Sąd Najwyższy jeśli była wniesiona skarga kasacyjna. Jeśli w czasie wydania orzeczenia sądu II instancji, w Trybunale Konstytucyjnym będzie zawisła skarga dotycząca ustawy "dezubekizacyjnej", co do zasady skargę do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu będzie można wnieść w terminie 6 miesięcy od wydania orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny. Wniesienie skargi do ETPC jest bezpłatne.

6. W chwili obecnej brak jest sposobu postępowania w sprawie artykułu 8a (prawo łaski MSWiA), który obowiązuje od 1 stycznia 2017 r. Tam nie trzeba czekać na decyzje ZER. Spełniający warunki tego przepisu (w rzeczywistości nieokreślone) mogą składać stosowne wnioski. Wniosek składa osoba zainteresowana (czyli osoba pobierająca: emeryturę, rentę lub rentę rodzinną). We wniosku należy zamieścić uzasadnienie z powołaniem się na zapis punktu 1 i 2. Można dołączyć dokumenty potwierdzające "rzetelne wykonywanie zadań i obowiązków po dniu 12 września 1989 r. w szczególności z narażeniem zdrowia i życia". Zgodnie z kpa wydanie decyzji powinno nastąpić w ciągu miesiąca, a w sprawie szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy (art. 35 par. 3 kpa). W przypadku negatywnej decyzji ministra spraw wewnętrznych, tj. odmowa wyłączenia stosowania art. 15 c, art. 22 a i art. 24 a cytowanej ustawy, "strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się z

wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy" (art. 127 paragraf 3 kpa). Jeśli minister spraw wewnętrznych podtrzyma negatywną decyzję, to można wnieść od niej odwołanie do WSA - za pośrednictwem organu, który wydał decyzję (tj ministra spraw wewnętrznych). Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 129 kpa).

Trudne do przewidzenia jest, czy uwikłanie MSWiA w ocenę narażania przez nas zdrowia i życia podczas służby (po linii administracyjnej) będzie skuteczne, np. w sytuacji gdy WSA w niektórych przypadkach uzna, że odrzucenie wniosku funkcjonariusza o wyjęcie go spod rygorów ustawy było wadliwe, albo w przypadku podtrzymania przez WSA decyzji ministra spraw wewnętrznych. Samo odrzucenie wniosku przez MSWiA daje szansę sędziom WSA i potem NSA na rozstrzygnięcie zgodności z prawem samej koncepcji zawartej w art. 8a.

7. Art. 22 a ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. pozostaje w sprzeczności z postanowieniami ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi spraw wewnętrznych (Dz.U. z dnia 18 grudnia 2014 r.) ponieważ art. 10 ustęp 5 ustawy o komisjach lekarskich stanowi, że inwalidztwo powstaje z chwilą złożenia wniosku i skierowania jego autora na komisję lekarską, o ile nie miało miejsca zdarzenie powodujące wystąpienie uszczerbku na zdrowiu (np. postrzał policjanta w czasie pełnienia służby) - ?"Datę powstania inwalidztwa komisja lekarska ustala na podstawie dokumentacji medycznej. Za datę powstania inwalidztwa przyjmuje się datę ustaloną przez komisję lekarską. Jeżeli komisja, nie mogąc ustalić daty powstania inwalidztwa, ustaliła okres, w którym ono powstało, za datę powstania inwalidztwa przyjmuje się datę końcową tego okresu. Jeżeli komisja nie mogła ustalić ani daty, ani okresu powstania inwalidztwa, za datę jego powstania przyjmuje się datę zgłoszenia wniosku o świadczenie".

Źródło: [ZG SEiRP](#)